

tilfælde af, at partiernes størrelsesforhold forskubber sig ved et mellemkommende valg, kan tallet selvfølgelig tænkes at blive angrebet i løbet af 1981. Derhos gøres der ikke ved nærværende forslag noget som helst indgreb i hidtidig praksis vedrørende tillægsbevillingslovgivning.

Selv med disse fleksibilitetsforbehold er det åbenbart, at det for folketingets grundige arbejde med den i disse år vigtigste af alle størrelser – de offentlige udgifters samlede sum – er særdeles centralt at have en flertalsafgørelse, som det videre arbejde kan bygge på for det tilfælde, at der ikke indtræder jordskælvagtige forandringer.

Til nr. 2

De hovedområder, hvorpå fordeling efter fremskridtpartiets opfattelse bør finde sted i løbet af januar kvartal 1981, er de, som nævnes i bilag 2, der er hentet fra tidsskriftet FREMSKRIDT 1977 nr. 10 side 6–9.

Hovedgruppeinddelingen må imidlertid nærmere forhandles mellem folketingets partier – gerne i forbindelse med udvalgsbehandlingen af nærværende beslutningsforslag.

Til nr. 3

Når det senest i marts måned 1981 af folketinget er fastsat, hvordan de samlede udgifter skal fordeles mellem de respektive hovedgrupper, er den grundlæggende politiske beslutningsproces overstået, og teknikerne kommer ind i billedet med udspecificationer af beløbene.

Da embedsmændene jo har kunnet følge forhandlingerne i vinterhalvåret 1980–81, vil det formentlig være teknisk muligt for regeringen allerede omkring 1. maj 1981 at fremsætte finanslovsforslaget for 1982 med respekt for den afgørelse, som folketinget har truffet i første kvartal 1981.

Herefter er der arbejdsgrundlag for samtlige 179 folketingsmedlemmer hver på deres område. Hvis det for eksempel er bestemt, at der skal bruges to milliarder kroner til kunststøtte, må det i meget vidt omfang være folketingets kulturudvalg sammen med kulturministeriet, der forhandler den nærmere fordeling på undergrupper (biblioteker, Danmarks Radio, film, teater, museer osv.). På tilsvarende måde bliver det endelige arbejde med at få finanslovens enkeltheder på de forskellige områder inden for de politisk fastlagte hovedrammer en beskæftigelse, der i meget højere grad end under den nuværende procedure kan inddrage sagkundskaben på de forskellige områder. Ulempen ved at gøre det under de nuværende forhold er som bekendt, at specialister ofte bliver enøjede og derfor mener, at der skal særlig mange penge til deres specialområde. Når det samlede beløb imidlertid er fastsat, kan man med mindre utryghed overlade store dele af det videre arbejde til specialisterne. Bruger de inden for deres felt særlig mange penge til én udgift, er de jo nemlig tvunget til at finde en besparelse på samme sagsområde vedrørende en anden udgift.

En af fordelene ved at få det endelige finanslovsarbejde færdiggjort inden 1. oktober er, at folketingets budgetarbejde kommer til at forløbe i samme tidsperiode som kommunernes.

Når man har den endelige finanslov, har man sidste kvartal af 1981 til at forberede de fornødne omrokeringer, for eksempel i form af lovændringer, opsigelse af lokaler og personale på de områder, hvor der er bestemt besparelser osv.

Når kommunerne kan færdiggøre deres budgetter tre måneder før det nye regnskabsårs begyndelse, er det i virkeligheden en dårlig slendrian, at staten har indrettet sig på at komme i allersidste øjeblik med folketingets vedtagelse af finansloven.